

[Arne Bjerregaard.]

forslagene, hvis man velvilligt vil gå med til en langsigtet boligløsning så hurtigt som muligt.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg må også først beklage, at regeringen foreslår en udskydelse af revisionen af disse to boliglove. Nede i EF's hovedkvarter har man den ordning, at når man ikke har nogen løsning på problemerne, så sætter man uret i stå. Jeg vil ikke håbe, at denne EF-fremgangsmåde har smittet så meget af på regeringen, at da den ikke har nogen virkelig boligpolitik, så skal der faktisk ikke ske noget på boligområdet.

Jeg synes også, det fremgår af indlæggene fra de ordførere, i hvert fald de fleste af dem, der har været heroppe, at man for så vidt ikke er tilfreds med, at regeringen ønsker at udskyde en løsning af disse problemer. Nu har regeringen jo kun disse 22 mandater, og derfor må det vel være sådan, at hvis der er et flertal af partier og mandater her i folketinget, som ønsker, at der skal gøres noget ved disse ting, så kan regeringen ikke forhindre det. Det håber jeg da heller ikke regeringen vil gøre forsøg på.

Nu har vi imidlertid disse forslag til behandling, og selv om der ikke kan foregå nogen revision her i dag, må jeg alligevel gøre et par bemærkninger om forslaget til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene. Det er for øvrigt en forfærdelig titel; man trænger vistnok til her i folketinget at få nogen, der kunne rationalisere lidt med hensyn til lovforslagenes overskrifter.

I betragtning af, at mit parti har stillet et forslag om huslejestop, som kommer til behandling senere, må jeg gøre opmærksom på § 11 i loven. Det drejer sig bl.a. om den sidste rate af husleje forhøjelserne, der skal betales pr. 1. april efter forliget fra 1966. Denne rate mener vi skal bortfalde, som det fremgår af det forslag, vi senere skal behandle.

Jeg vil også gerne spørge boligministeren, om han synes, bestemmelsen i lovens § 6, stk. 7, er rimelig. Ifølge § 6, stk. 4, kan mindre kommuner beslutte, at deres område skal være undergivet lovens bestemmelser om huslejekontrol m.v., men en sådan beslutning kræver ifølge § 6, stk. 7, to tredje-

deles majoritet i kommunalbestyrelsen. Det vil vel også sige, at hvis der ikke kan skaffes to tredjedele majoritet, så kan huslejekontrollen ophæves. Her i folketinget er det sådan, at et simpelt flertal er tilstrækkeligt, og der er blevet vedtaget meget, meget betydelige lovforslag her i folketinget bare med én eneste stemmes majoritet. Derfor vil jeg spørge boligministeren, om han ikke vil være med til at ophæve denne bestemmelse, således at det bliver simpel majoritet i kommunerne, der afgør, om de ønsker at gøre brug af lovens bestemmelser om huslejekontrol m.v.

Så vidt det er mig bekendt, er der et flertal af partier og mandater her i folketinget, som ved forskellige lejligheder, bl.a. i den valgkamp, der gik forud for den 4. december, har givet tilslutning til, at der bør indføres beboerdemokrati og fri bytteret i de private udlejningsejendomme. Det er forøvrigt også en ting, som Lejernes Landsorganisation sætter meget ind på at få gennemført. Uanset den foreslåede udskydelse af revisionen af den lov, som her er til behandling, kunne man jo helt uafhængigt af denne lov fremsætte et forslag, der sikrede beboerne i den private udlejningssektor beboerdemokrati og medindflydelse. Jeg vil gerne spørge, om ministeren kunne tænke sig at fremsætte et sådant forslag, da der sikkert vil være stort flertal her i folketinget for at få det gennemført, og da det vil opfylde de ønsker og krav, man bl.a. har fra Lejernes Landsorganisation.

Grønberg (DR):

Retsforbundet finder det ikke tilfredsstillende, at 1966-forliget ved disse to lovforslag skal forlænges endnu et år. Der er tale om 8 år gamle regler om en midlertidig regulering af boligforholdene med bestemmelser om huslejekontrol m.v.

Det var for 8 år siden meningen, at vi i år pr. 1. april skulle have et frit boligmarked. Det fik vi altså ikke. Det midlertidige synes efterhånden at blive varigt, i hvert fald et år endnu. Retsforbundet håber, at dette er den sidste udsættelse af en varig boligløsning.

Selv om tinget er i nød for tid, må visse bestemmelser kunne revideres uden større besvær. Jeg tænker her på reglerne i kapitel 2, der handler om, hvilke kommuner der har indskrænkninger i adgangen til lejefor-